

[اطلاعات شخصی افراد حذف شده است]

[برای وضوح بیشتر فقط مطالب و اخبار مربوط به افراد و جامعه بهائی تایپ شده است]

[برگرفته از سایت: [ایران وایر](#)]

[تاریخ: ۴ مارس ۲۰۱۷]

پلمپ ۹۴ مغازه بهائیان در مازندران؛ هیچ کس پاسخ گو نیست

کیان ثابتی

بیش از ۱۲۰ روز از پلمپ ده‌ها محل کسب شهروندان بهائی در استان مازندران می‌گذرد و تاکنون مسوولان استان هیچ‌گونه اقدام مثبت و مؤثری در جهت رفع این تبعیض آشکار اقتصادی علیه بهائیان انجام نداده‌اند.

«سیمما»، همسر یکی از کسانی که محل کسبش تعطیل شده، می‌گوید: «چهار ماه است که ۹۴ واحد صنفی بهائیان در مازندران توسط اداره اماکن تعطیل شده‌اند. این دو روز جزو تعطیلات مذهبی بهائیان است که پیروان آیین بهائی در هر نقطه‌ای از دنیا که زندگی کنند، این روزها را تعطیل می‌کنند و مشکلی هم برایشان پیش نمی‌آید. اداره اماکن استان می‌گوید تعطیل کردن مغازه‌ها در این دو روز تبلیغ دین بهائی بوده است.»

با این وجود، تعطیلی طولانی مغازه‌ها موجب شده که همه اهالی، کسبه، مشتریان و عابران متوجه بهائی بودن صاحبان مشاغل تعطیل شده بشوند. در واقع، نیروی انتظامی خودش برای این افراد تبلیغ کرده و آن‌ها را به مردم معرفی کرده است.

طبق قانون اصناف، تعطیل کردن واحد صنفی باید با اطلاع قبلی صاحبان مغازه‌ها انجام شود ولی ماموران در این دو روز با هجوم به مغازه‌های بهائیان، همه را پلمپ کردند و صاحبان مغازه‌ها از طریق همسایه‌ها از پلمپ اماکن کسب خود مطلع شدند. بسیاری از کالاهای تعمیراتی مشتریان، کالاهای فروشی، پول و چک‌ها در مغازه‌ها باقی مانده‌اند و به آن‌ها دسترسی نیست. این در حالی است که مواد بهداشتی و خوراکی که در این مغازه‌ها بوده، احتمالاً تاکنون خراب و فاسد شده‌اند: «به ده‌ها نهاد و ادارات مختلف، از اداره اماکن، اتحادیه اصناف، بازرگانی، صنعت و معدن تا دادستانی، فرمانداری، استانداری و شورای شهر مراجعه کرده‌ایم ولی همه از زیربار پذیرش مسوولیت این عمل‌شانه خالی و اظهار بی‌اطلاعی کرده‌اند. به صداوسیما استان هم مراجعه کردیم که آن‌ها در ابتدا خیری را تهیه کردند ولی پس از دو سه روز به ما اطلاع دادند که این خبر، خط قرمز است و دادستان اجازه پخش آن را نداده است.»

آن‌ها در ادامه سعی می‌کنند موضوع را از طریق مرجع قضایی، یعنی دادستان کل استان حل کنند: «گفتند اسم شما در قانون اساسی نیامده و همان روزهای اول هم اشتباه کردیم به شما جواز کسب دادیم ولی حالا به این نتیجه رسیده‌ایم که تمام جوازها را باطل کنیم. بهائیان باید یک روزی بخور و نمیری مثل افغان‌ها داشته باشند.»

البته در این میان، اداره اماکن یک راه حل پیشنهاد و به بهائیان تعهدنامه‌ای داده است که در صورت امضای آن، پلمپ محل کسب آن‌ها باز می‌شود: «این تعهد به این مضمون است که اگر بنا به هر دلیلی خواستیم محل کسب را تعطیل کنیم، از یک هفته قبل به اداره اماکن نیروی انتظامی اطلاع دهیم و در صورت موافقت آن مرجع، نسبت به تعطیلی مغازه اقدام کنیم و اگر خلاف این عمل را انجام دهیم، طبق قوانین جمهوری اسلامی مورد مؤاخذه قرار بگیریم. همسر حاضر به امضای این تعهد نشد زیرا همه مغازه دارها وقتی جهت پروانه کسب اقدام می‌کنند، تعهد می‌دهند که قوانین نظام صنفی را رعایت کنند. در این جا هم تخلفی رخ نداده که بخواهیم تعهد جدیدی را امضا کنیم. طبق قانون نظام صنفی، هر واحد کسب اجازه دارد که در طی یک سال، ۱۵ روز را بدون اطلاع تعطیل کند. نکته مهم‌تر این است که چرا این تعهد را فقط از شهروندان بهائی می‌گیرند نه همه شهروندان ایرانی؟!»

«امیر» یکی دیگر از مغازه داران بهائی استان مازندران است که مغازه‌اش در روز ۱۱ آبان ماه پلمپ شده: «این سومین دفعه است که مغازه‌ام تعطیل شده؛ دو دفعه قبل هم بعد از تعطیلات مذهبی در روزهای دوازدهم اردیبهشت و هشتم خرداد آمدند و مغازه را تعطیل کردند.»

اداره اماکن قبل از این تعطیلی‌ها، در اردیبهشت ماه سال ۹۴ برگه تعهد را به او هم داده است: «تعهد را اول امضا نکردیم ولی پس از آن که عبارت "کسب اجازه" به "صرفاً جهت اطلاع" تغییر کرد، آن را امضا کردیم.» او قبل از تعطیلات آبان ماه ۹۴ به اداره اماکن اطلاع می‌دهد ولی باز هم محل کسبش تعطیل شده است.

«ذکرالله رحمانیان»، یکی از بهائیان ساری بود که چهار ماه قبل از تعطیلات آبان، به دلیل ابتلا به بیماری سرطان و بستری شدن، به اداره اصناف و سایر مراجع ذی ربط اطلاع داده بود که چند ماه توان کار کردن ندارد و مغازه‌اش تعطیل خواهد بود ولی محل کسب او هم بدون توجه به اطلاع قبلی، در ۱۱ آبان پلمپ شد: «مرحوم رحمانیان چند روز پس از پلمپ مغازه در حالی که بسیار نگران وضعیت معیشت خانواده‌اش بود، در بیمارستان درگذشت.»

به گفته امیر، تاکنون هیچ ارگان و نهادی تعطیل کردن هم‌زمان و گسترده مغازه‌های بهائیان را در استان مازندران نپذیرفته است ولی ۱۱ آبان ماه یک اس‌ام‌اس از طرف بسیج اصناف برای تعدادی از همسایه‌های (کسبه) مغازه‌های بهائیان رسیده که در آن خواسته شده است در صورت مشاهده بسته بودن مغازه بهائیان در روزهای ۱۱ و ۱۲ آبان، بلافاصله از مغازه مزبور عکس گرفته و به بسیج اصناف اطلاع دهند: «وقتی به بسیج اصناف مراجعه کردم، تنها پاسخی که شنیدم این بود که ما اقدام نکردیم. گفتند هر چه خراب می‌شود، گردن بسیج می‌اندازند!»

آن‌ها تلاش می‌کنند با مقام‌های دولتی تماس بگیرند؛ به ویژه استاندار مازندران: «متأسفانه استانداری اجازه ورود به مغازه داران بهائی را نمی‌دهد. حتی همسران ما هم چهره نگاری و شناسایی شده‌اند و از ورود آن‌ها در روز ملاقات عمومی به استانداری جلوگیری می‌شود. این اعمال محدودیت در حدی است که یک هفته بعد از پلمپ مغازه‌ها، پنج تن از کسبه بهائی به نام‌های "حق دوست"، "زمانی"، "میرزایی"، "گلپور" و "نوخوا" در روز ملاقات عمومی استاندار، در محل استانداری توسط افراد لباس شخصی بازداشت و مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. آن‌ها پس از ۱۰ روز به قید وثیقه آزاد شدند و هم‌اکنون در انتظار تاریخ دادگاه خود به اتهام "تبلیغ علیه نظام" هستند.»

امیر یک مغازه کوچک تعمیرات لوازم منزل در ته یک بن بست دارد که غیرقابل دید است: «تعطیل کردن محل کسب من مورد توجه کسی قرار نمی‌گیرد که آن را به بهانه تبلیغ دین بهائی پلمپ کرده‌اند. درآمدی هم نداشتم که رشد اقتصادی برایم داشته باشد تا بخواهند جلوی من را بگیرند. با این حال، تا این لحظه هیچ پاسخ روشن و مشخصی برای این پرسش که چرا چهار ماه محل کسب و تنها محل تأمین هزینه زندگیم تعطیل شده، از هیچ مرجع قانونی دریافت نکرده‌ام؟»

[متن بالا رونویسی از اصل سند است. اگر به نکته‌ای برخورد کردید که دقیق رونویسی نشده است لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید]